

Trilby : syntes i en akt /

81 Fa Br.

MOLANDER J. H.

1896

Vitt. In
Dram.
(Pw)

*W. Sv.
Dram
(P)*

T RILBY

SYNTES I EN AKT

UPPFÖRD PÅ PUBLICISTKLUBBENS
KRIGSTEATER I VAPENSALEN Å GRAND HÔTEL VID
ÅRSMIDDAGEN DEN 25 JAN. 1895

STOCKHOLM
CENTRAL-TRYCKERIET
1896.

Tryckt i 200 nummerade exemplar.

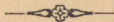

MOLANDER, J. H.

TRILBY

SYNTES I EN AKT

UPPFÖRD PÅ PUBLICISTKLUBBENS KRIGSTEATER
I VAPENSALEN Å GRAND HÔTEL VID
ÅRSMIDDAGEN DEN 25 JAN. 1895

STOCKHOLM
DAGENS NYHETERS TRYCKERI
1896.

TRILBY

PRINTED IN AUSTRIA

№ 19

W. & A. TAYLOR & COMPANY
LONDON AND NEW YORK

Symboler.

TRILBY	— * —
TAFFY	Herr N. D. A.
SANDEY	» A. B.
LITTLE BILLIG	» S. T.
SVENGALI	» D. N.
GECKO	» G. G.
FRU VINARD	Fru V. L.

* TRILBY symboliserar benäget den *Svenska allmänheten*.

Rollerna utfördes: Trilby af *Fru Julia Håkanson*, Taffy af *Hr Hugo Vallentin*, Sandey af *Hr Carlsson*, Little Billig af *Hr Hedlund*, Svengali af *Hr Tore Svennberg*, Gecko af *Hr Lidforss* och *Fru Vinard* af *Hr Alfred Engström*.

Författare: *Hr Harald Molander*.

(En atelier. Dörrar på båda sidor. I fonden ett staffli och ett annat till venster. På framscenen till venster en chaiselongue, till höger ett bord med stolar. På väggarna artistiska affischer, symboliserande Stockholms-tidningar. Till venster bakom chaiselonguen en skärm. Tändstickor på bordet.)

TAFFY, maskerad såsom redaktör Björklund, i hvita mjölnarbyxor och med uppkäflade skjortärmar, står midt på scenen och gymnastiserar med ett par vigter, bestående af klotrunda mjölpåsar, märkta med N. D. A.

FRU VINARD, maskerad såsom redaktör Torelius, med gult vaxduksförkläde och en postbärareväska, kommer från höger.

FRU VINARD:

God afton, herr Taffy!

TAFFY:

Nej, si, vår gamla tvättmadam!

FRU VINARD:

God jul, herr Taffy — vi ha julafton i dag.

TAFFY:

Likaledes, madam! Nå hur lever världen med er?

FRU VINARD,
suckar:

Nå, man dra'r sitt kors med tålmod.

TAFFY:

Han sa' så, Petrus!

FRU VINARD:

Ja — och ändå var hans rödt!

TAFFY:

Sektetism, madam — han förnekar ju sonen.

FRU VINARD:

Hur mår ni sjelf, herr Taffy?

TAFFY,
suckar:Hvar och en har sitt dryga att draga.
Han släpper sina vigter. Mjålet ryker om dem.

FRU VINARD:

Mjöldryga, kan jag se... Ja, ja, så här
mellan jul och nyår brukar dragsjukan sätta
åt en som värst! Är det Trilby det gäller?

TAFFY:

Håhåjaja...

Kastar sig på chaiselonguen.

FRU VINARD:

Försmådd kärlek?

TAFFY:

Håller ni inte sjelf af henne, madam —
liksom vi alla?

FRU VINARD:

Jo visst, herr Taffy — men på kristlig grund.

TAFFY:

Farlig grund, madam — jag är rädd, att
jag kör fast der, jag med!

FRU VINARD:

Var inte rädd, herr Taffy — jag skall nog knuffa ned er igen på sju famnars vatten... Men jag glömmer, att det är julatton... (Räcker honom en liten blomsterknippa.) Var så gemen, herr Taffy!

Taffy,

tar emot och luktar på blommorna:

Prestkragar — åh, en så'n härlig doft... (Far till hälften upp.) Hä, ska det vara ironi?

FRU VINARD:

Ack nej, det är bara några af mina gamla dupletter.

Taffy,
rörd:

Tack, gamla galanta — jag skall pressa dem vid mitt hjerta.

FRU VINARD:

Är Little Billig hemma?

Taffy:

Nej, han är som vanligt uppe i rådstun och jubelfiskar — efter idéer.

FRU VINARD:

Stackars gosse — han blir aldrig annat än brottmålare! — Är hr Sandey också ute?

Taffy:

Naturligtvis — ute och kuskar i sin balong.

FRU VINARD:

Och gör utkast till sina framtidsvyer?

TAFFY:

He — nej, dem låter han andra göra.

FRU VINARD:

Nå, det är då ett billigt nöje... Och sjelf målar ni ingenting, herr Taffy?

TAFFY:

Hvad fan skall jag måla?

FRU VINARD:

Gör som jag — måla honom på väggen!
(Går till bordet.) Här är posten. (Tar upp några
bref och korsband ur väskan och lägger på bordet.)

TAFFY:

Ar det något till mig?

FRU VINARD:

Ja — Smålandsposten!

TAFFY:

Uff!

SANDEY, maskerad såsom redaktör Sohlman, uppträder från venster.

FRU VINARD:

Se der är herr Sandey! God jul, herr Sandey!

SANDEY:

Likaledes, madam!

FRU VINARD,
letar i väskan:

Jag tyckte jag hade ett brefkort till herr Sandey... men...

SANDEY,
ifrigt:

Hvarifrån? Säg madam på poststämpeln?

TAFFY,
elakt:

He — en polcirkel, naturligtvis!

SANDEY,
ifrigare:

Hvad var det för märke?

FRU VINARD:

Inte vet jag, hvad herr Sandeys bredfufvor sätta *på* för märke! (Finner och ger honom brefkortet.) Se här är det!

SANDEY,
ser på stämpeln:

Filipst... hm... (Kastar en blick på baksidan, läser stolt.) »Samlat ett tusen f. d. veckoabbonenter. Anhåller således om de tre tusen... (Hejdar sig; lågt, stammande.) ... kronor, som utlofvats i provision...» (Stoppar förargad kortet i fiskan.) Äsch...

FRU VINARD:

Stod det något roligt på brefkortet?

SANDEY:

Hm... bara en liten julhemlighet... Hvarför är det madam, som kommer med posten?

FRU VINARD:

Herre Gud, var det inte herr Sandey, som blef så ond för att ordinarie postgumman började komma så sent?

SANDEY:

Jo, jag kallade det »oskickligt beteende»
— hon har inte flere att gå till än att hon
kan hinna komma i tid.

FRU VINARD:

Gumman är gammal och klen, herr Sandey.
Hon har aldrig repat sig riktigt se'n hon fick
mätstickan i långfingret.

SANDEY:

Är det den ni vill hjälpa henne dra ut?

FRU VINARD:

Vi hjälpa hvarann. Vi ha så mycket ge-
mensamt...

TUFFY:

He - först och främst genus...

SANDEY:

Och deklination!

FRU VINARD:

Och så vår lilla Carl David!

SANDEY:

Bah, liksom inte *min* lilla David vore lika
mycket karl som madams.

FRU VINARD:

Min kan sjunga, han!

SANDEY,
häftigt fram:

Vill madam dermed förneka, att min har
röst? Det är det dyrbaraste han eger, påstår
han sjelf!

TAFFY,

för sig, nöjd:

He, nu börjas det! (Högt.) Sandey påstår till och med att Trilby har röst.

SANDEY:

Ska' *få* röst, har jag sagt. Vill hon bara följa min metod, så...

TAFFY:

Den fordom ryktbara jud-metoden!

FRU VINARD,
lifigt till Sandey:

Är ni också kär i Trilby?

SANDEY:

Tyst, der är Little Billig!

LITTLE BILLIG, maskerad såsom redaktör Jeurling, kommer gråtande in från venster och kastar sig ned på en stol vid bordet med händerna för ansigtet.

FRU VINARD:

God jul, Little Billig! Hur är det fatt?

LITTLE BILLIG,
snyftande:

Åh! Åh!

SANDEY:

Är det åt mig du grinar — är det tomt i kassan?

LITTLE BILLIG,
förargad:

Akta dig, du — mina 80 öre i veckpengar skall *du* få betala!

TAFFY:

Har det *händt* något uppe i rådstun?

LITTLE BILLIG:

Nej, nej — inte ännu!... Men jag har sett Trilby... vår — *min* Trilby... sitta modell! Kan ni gissa hvar?... Ojoj — på Iduns atelier.

ALLA,
håpna:

Ah!

SANDEY:

Hm — jag tycker vännen Frithiof kunde vara nöjd med sin Ingeborg!

TAFFY,
rättar:

Kungaborg — menar du!

FRU VINARD,
upprörd:

Stackars barn! Men det säger jag herrarne, att om herrarne också tänker ha henne till modell, så får herrarne laga, att jag slipper se det. Jag har min tvättstuga här midt emot — herrarne få dra' ner sina gardiner!

SANDEY:

Tror madam, att jag arbetar vid nedfälda gardiner?

TAFFY:

I konsten, madam, fins ingenting anstötligt!

FRU VINARD:

Jag vill ha *rent* omkring mig! Jag skall gå och hemta lilla Trilby... Jag ville så gerna hålla henne ren också!

TAFFY:

Nå, hon kan väl inte smutsa så mycket, om hon jemt sitter modell!

FRU VINARD:

Fy, herr Taffy... (I det hongår.) Jo, det är tacken för mina prestkragar. (Ut till höger.)

LITTLE BILLIG:

Åh, det är upprörande! Blef Trilby inte som genom ett underverk vår — *min* menar jag. Det var som en uppenbarelse, när jag, i min ensamhet, första gången såg henne träda öfver tröskeln. Då var hon bara en vanlig liten mjölsurra... Men nu! Hur har hon inte utvecklats sig? Hon innefattar i sig alla andra! Hon är som en symbol af allt — af hela massan, som jag älskar! Och hvad har jag inte gjort för att behålla henne! Jag har till och med gjort mig mindre och enklare än jag är! Men nu... (Springer upp.) Nej, förr skall jag sjelf krypa genom ett nålsöga än hon skall komma in i Idun!

TAFFY:

Tyst — nå'n kommer!

SVENGALI, maskerad såsom redaktör Vult v. Steljern, i fordom eleganta, nu slitna kläder, och med en ordensstjerna i knapphållet, kommer in, åtföljd af Gecko, maskerad såsom hr Gustaf Gullberg, hvilken bär en violin med en sträng, bestående af en telegraftråd, spänd mellan två små porslinsisolatorer.

TAFFY, SANDEY, BILLIG:

Svengali!

SVENGALI:

Ja, just han ... Svengali ... musikern, den store Svengali! Som har lärt Gecko spela på strängen ... (Klappar Gecko på axeln.) Lärt profeten profetera, mina herrar — i framtidens musik! (Tar violinen och visar den.) På denna enda sträng — på denna smala tråd — låter Svengali framtidsmusiken taga ett nytt steg — jag vågar kanske säga jettesteg — mot det uppställda målet ... Ni hör, jag har redan detta mål i mun, mina herrar! Med denna enda, smala tråd flyttar jag — jag vågar kanske säga *drar jag* — Stockholm närmare Sverge och kontinenten närmare Stockholm.

SANDEY:

Det är inte en fiol, det der — det är ett dragspel!

TAFFY:

He — piglock!

SVENGALI:

Hva?!

TAFFY:

Ni kommer naturligtvis att skära guld med — pennknivar!

SVENGALI:

Guld — ack, guld att slå mynt af bor endast i qvinnans röst!

SANDEY:

Ja, det säger David också!

SVENGALI:

I Trilbys röst!

ALLA:

Hva?!

SVENGALI:

Och därför är det henne jag...

LITTLE BILLIG,
häftigt:

Tig, Svengali!

Svengali rycker till, får syn på Little Billig, betraktar honom föraktfullt från hufvud till fot, fixerar och hypnotiserar honom, så att han står som en darrande slaf inför sin herre. Svengali går fram och hviskar åt honom i befallande ton.

SVENGALI:

Mask! Håll tyst och ge mig en femma!

LITTLE BILLIG:

Herre... och mästerman!

Little Billig tar fram en femkrona ur vestfickan och smyger den ängsligt åt Svengali, som sticker den på sig och med ett charmant leende vänder sig till de andra. Billig sätter sig matt.

SVENGALI:

Tja, mina herrar... Som ni kan förstå, är lösningen af detta dubbelproblem resultatet af mångåriga förarbeten och kalkyler. Men med mina enorma resurser, hvad skall det inte bli! Tala inte om morgonnummer eller aftonnummer, nationalnummer eller predikonummer, julnummer, extranummer eller lösnummer — hvad är det mot de nummer, som Gecko spelar på min sträng? (Räcker violinen åt Gecko.) Spela, Gecko! Ett nummer från kontinenten, det nyaste bland det nya, ett framtidsnummer innan det hunnit komponeras — Spela!

Gecko står i midten. Svengali höjer sina händer liksom hypnotiserande mot honom. De andra lyssna. Gecko

spelar en ton på försök. Svengali nickar uppmuntrande. Gecko spelar — »Gubben Noach». Sedan han spelat, så att alla hört hvad det är, brista de i skratt.

TAFFY, SANDEY, BILLIG:

Bravo!

SVENGALI,

smäller till Gecko, så att han slutar spela.

Äsch, duger inte... (Tar fram femkronan och sticker i hans hand.) Spring ner på magasinet och köp mig för femtio öre bakelser och en flaska bilinervatten!

Han kör ut Gecko till venster, ta'r violinen af honom och säger ursäktande till de andra:

Strängen var bara litet ostäm!d!

Han stannar i fonden och stämmer. I det samma kommer Trilby in från höger, i blå och gul dragt symboliserande svenska allmänheten.

TRILBY:

Brrr... ett så'nt väder! Goddag på er alla tre! Hvarför ä' ni så allvarsamma? Ä' ni lissna? Taffy, du ser ju så ilsken ut, som om du satt på Berns' varieté. — Herre Gud, du som annars är så hemma i konst och bitterhet! Och du, Sandey, som annars om aftnarne brukar vara så laddad med gamla, trefliga morgonnyheter — du är så högtidlig, som om du skulle in i något hemligt utskott och hålla tal på Ericsonska! Och Little Billig se'n, du min lille älskade grilljanne, du är ju så ängslig, att du riktigt sprattlar med dina femtummare. Qu'est ce que te fait peine? (Payne.) Se så, krya upp dig! Ingen negertragik! (Vänder sig.) Och Svengali är också här! Spela något för oss! Men något

nytt — inte din gamla vanliga: Ta-ra-ra-bom... tjohej!... Nåå, små gossar!

Hon slår i hop händerna och ser med en liten frågande nick på hvar och en.

TAFFY,
med graflikt allvar:

Fy baj, Trilby, låter du Idun ta' af dig?

TRILBY,
skrattar:

Än se'n? Intet för intet... Jag är alltid tacksam! Der har jag lärt mig laga maten åt er, gossar, och stoppa era strumpor! Och det är Idun, som hvarje är återskänker mig min ungdom — och framförallt min naivetet! Hur skulle annars alla era dumheter gå i mig? (Vänder sig åter till Svengali.) Nå, Svengali, blir det något af?

SVENGALI,
sitter och knäpper på violinen:

Strax — jag söker bara efter ett ledmotiv.

TRILBY;

Det var värre, det — ledmotiv!

TAFFY:

Nå, det måtte väl inte vara så svårt!

TRILBY,
till Taffy:

Ja, det säger du, det — som har en egen Nibelungen-Ring! (Funderar.) Vänta... ledmotiv — tag det der från Gillinge!

SVENGALI:

Jag skall vänta på Gecko — jag begriper inte hvart karlen har tagit vägen. Jag tror

att jag får lof att skicka någon annan efter honom!

TRILBY,
otåligt:

Ah... (Till de andra.) Han tänker som Dagens Nyheter, när den telegraferar utrikes från Malmö: Bättre sent än aldrig!

FRU VINARD,
i dörren till höger:

Herrarnes middag är serverad!

Taffy, Sandey och Little Billig stiga upp och omgifva Trilby samt hviska följande repliker till henne. Fru Vinard försvinner. Samtidigt kommer Gecko tillbaka med en tallrik bakelser och en flaska bilinervatten. Han och Svengali syssla i fonden dermed.

TAFFY:

Trilby, jag älskar dig — tag mig och dela mitt bröd!

TRILBY:

Kära Taffy, jag är rädd att det blir för litet att dela på!

SANDEY:

Trilby, jag älskar dig — tag mig hel och hållen!

TRILBY:

Ditt anbud, Sandey, innebär åtminstone ingen halfvering, det!

LITTLE BILLIG:

Nej, Trilby — tag mig, behåll mig — jag är så liten och öfverskådlig!

TRILBY,
skrattande:

Herre Gud, alla tre! Då vore det kanske

så godt att helt enkelt göra en stor sammanlagning!... Se så, gossar, gå ut och ät bolognismiddagen att börja med, och tryck hvar andra ordentligt, så få vi väl se... Kanske Svengali också vill vara med på ett hörn!

TAFFY, SANDEY, LITTLE BILLIG:

Ack, Trilby!

Alla tre gå ut till höger. Trilby går till venster och kastar sig bekvämt på chaiselonguen. Svengali talar af-sides med Gecko.

SVENGALI:

Gecko, är du min vän?

GECKO:

Ack, herre, ni har ju tagit mig från Birger Jarls stad och gjort mig till andra violinist vid europeiska konserten.

SVENGALI:

Vill du bli rik?

GECKO:

Ja, mycket, och berömd!

SVENGALI:

Ställ dig då der bakom skärmen och spela, när jag ger dig tecken! Jag skall hypnotisera Trilby och rövva henne ifrån de andra.

GECKO,
ängsligt:

Ja, men... ja, men hvad skall jag spela?

SVENGALI:

Asch, det gör det samma, raspa till med hvad som helst, bara det *blir* något... Tag Parsifal!

GECKO:

På en sträng!

SVENGALI:

Ja visst — så låter det som nytt! Du lär dig aldrig skilnaden på att vara profet och göra profit!

TRILBY:

Håhåjaja ...

SVENGALI:

Ni har tråkigt, sköna Trilby! När det gäller att slås om brödbiten, lemna de andra er åt ert öde — både tull-doggen och bull-doggen. Behagar ni litet förfriskningar?

TRILBY:

Hvarför inte!

SVENGALI,
till Gecko:

Servera!

Gecko sätter fram på bordet bakelsetallriken och bilinervattnet. Svengali ordnar. Under tiden stiger Trilby upp. Gecko, uppåt.

TRILBY:

Fy, hvad jag har blifvit nedmjölad! (Slår af sin klädning, går öfver till bordet.) Fy, har ni bara så'nt der småkrafts att bjuda på? Ge mig då hellre en cigarrett! (Sätter sig.)

SVENGALI,
bjuder cigarrett:

Turkiska — min sista nyhet från Europas oroligaste hörn! (Hon tar en cigarrett, han bjuder henne eld.) Nej, tvärt om ... (Han vänder cigarretten i hennes mun.) Ni har redan tändt mitt hjerta

— bränn inte också upp mitt monogram, innan det vidrört era gudomliga körbärsläppar!

TRILBY,
skrattar kokett:

Ah, förlåt... (Har, då hon tände cigaretten, fått syn på hans ordensstjerna.) Hvad är det för en orden?

SVENGALI,
blygsamt, sätter sig:
Det är »Aftonstjernen»...

TRILBY,
gnolar:
»O, du min aftonstjerna...» (Afbryter sig.) Har ni fått den af Lunkan?

SVENGALI,
skakar på hufvudet och ser på henne.

TRILBY:
Är det kammarherrns egen?... Tänker ni bli hans efterträdare?

SVENGALI,
stirrar på henne, mystiskt:
Kanske — se'n jag har fått min *million!*

TRILBY,
intresserad:
Oj, kära ni, hvar skall ni få den ifrån?

SVENGALI,
mystiskt, hotande:
Genom er, Trilby!

TRILBY:
Hu då — hvarför stirrar ni på mig så der?

SVENGALI,
afsides, uppåt skärmen:

Gecko, drag på nu bara!

Vänder sig åter och stirrar på Trilby. Gecko spelar bakom.

TRILBY:

Ni får inte titta på mig på det der viset!

SVENGALI:

Tycker ni inte om att jag ser på er, sköna Trilby? Det skall komma en dag — jag vågar kanske säga en morgon — då ni inte skall se någon annan än mig. Hvad förmå de der andra? En vacker dag äta de upp hvar andra och ni får nöja er med att äta kalfdans och dricka rakvatten en gång i veckan!

TRILBY,
afbryter honom, förskräckt:

Fy då!

SVENGALI:

Hör mig! Om ni följer mig i stället, skall jag ensam utbilda den gudomliga rösten i er strupe, som är qvinnan så naturlig! Blott ni vill lita på min — ledning!... Hör mig, Trilby, vi ska' bli rika! Glöm inte, jag vill ha min million!

Han gör allt jemt hypnotiserande gester.

TRILBY,
vill rädd draga sig undan:

Åh, ni skrämmar mig!

Hon mattas allt mer.

SVENGALI,
afsides åt skärmen:

Gecko, raska på takten!

GECKO,

sticker fram huvudet, hviskar:

Jag kan inte, det går redan i blixtrande kontakt!

SVENGALI,

fortsätter hypnotiseringen:

Trilby skall bli stor genom Svengali, och Svengali skall bli rik genom Trilby! Prinsessor, Comtessor, Altessor ska' bli vansinnigt förälskade i Svengali och betala tusen sinom tusen för hans framtidsmusik. De ska' sitta på små pallar omkring honom och bjuda honom bakelse och bilinervatten och badande i tårar tigga att han skall spela mera, mera, mera — vore det också bara en liten tiondroners hvardagspoker... Men Svengali skrattar åt sina slafvinnor... Svengali tillhör endast Trilby, och Trilby tillhör endast Svengali... Svengali... Svengali...

TRILBY,

hypnotiserad:

Ah...

SVENGALI,

lågt, triumferande:

Ah...

Gecko kommer oroligt fram.

GECKO:

Maestro, skall jag spela mera på samma sträng? Börjar det inte bli — långtrådigt?

SVENGALI,

hviskar:

Hon sofver... Hon följer oss... (Fram till Trilby.) Följ Svengali... Svengali... Svengali...

Trilby stiger mekaniskt upp och följer vid Svengalis lockande gester. När hon hunnit midten, öppnas dörren

till höger och Taffy, Sandey och Little Billig komma in, stanna häpna. Trilby drar sig något åt chaiselonguen.

TAFFY:

Trilby, hvad betyder det här?

Trilby skrattar hemskt.

SANDEY:

Trilby, vill du inte tala till oss?

Trilby skrattar som förut.

LITTLE BILLIG:

Trilby, känner du inte igen oss?

Trilby skrattar som förut. Alla tre se på hvar andra och omgifva Svengali. Gecko drar sig åt höger dörr.

ALLA TRE:

Svengali! Förklara er!

SVENGALI,

stolt:

Jag är inte van vid att ge några förklaringar!

ALLA TRE:

Svengali! Bekänn!

SVENGALI,

slår sig för bröstet:

Hjerter!

GECKO,

fram:

Mina herrar! (Dricker ur bilinervattnet.) Så skall jag bekänna i stället! — Min lycka hängde på en tråd — jag skär den af — bilinervattnet har gifvit mig mod! — Vi tänkte enlevera henne!

DE TRE,
retirera och peka på Svengali:

Gå!

SVENGALI:

Ha! (Knyter handen åt Gecko.) Du lille, falske profet — jag skall hänga sig i första telegrafstolpe som jag får tag i! (Till de andre.) Och hvilka äro ni, som våga morra mot Svengali — den store Svengali?... Hm, hm, hm... Jag går... Ni skickar nog efter mig igen, när ni dricker kaffe i morgon bittida!

Han går mot dörren.

GECKO:

Maestro — ni glömmet fiolen!

SVENGALI:

Bah... hm... hm... Vill nå'n ha'n, så kan han ta'n! Mjukaste tjenare!

Han går stolt ut.

TRILBY,
vaknar:

Hvar är jag?

DE TRE:

Trilby!

Alla tre falla på knä omkring chaiselonguen. Fru Vinard inkommer från höger.

TRILBY,
sjunker ner på chaiselonguen:

Ah... jag tror jag sof... Jag tyckte att någon tvång mig att bli lindanserska och att jag dansade på en lång telegraftråd... och så föll jag ner...

DE TRE:

I våra armar, Trilby!

TRILBY:

Ja, nu är jag vaken igen! Det känns som om jag hade gått igenom en rotationspress och kommit ut i bara lösnnummer!

FRU VINARD:

Du lefver, lilla Trilby, och du tar inte Svengali!

TAFFY:

Nej, du tar naturligtvis mig!

SANDEY:

Nej, mig!

LITTLE BILLIG:

Nej, mig!

TRILBY:

Ack, snälla gossar, plåga mig inte! Jag är så yr i hufvudet — jag kan inte skilja på er — ni äro, som ni skulle vara samma en — bara i tre upplagor!

TAFFY:

Ta mig, Trilby, så får du i alla fall största formatet!

LITTLE BILLIG:

Ack, jag är nog liten, men jag är naggande god, Trilby!

SANDEY:

Jag säger ingenting, Trilby — men du vet att jag är mina gamla traditioner trogen!

FRU VINARD:

Kom du med mig, Trilby! Min rotborste

skall min själ på sistone göra dig lika engla-
ren som pojkarne hartassar.

TRILBY,
stiger upp, förtviflad:
Åh, jag står inte ut! Jag dör!

TAFFY:
Undan, madam!
Han kastar ena mjölpåsen på henne.

FRU VINARD:
Öga för öga, tand för tand!
Hon kastar den andra påsen på honom.

TRILBY,
i midten:
Åh, ni tar lifvet af mig!
Alla fyra omkring henne och taga i henne, medan de
ropa öfver hvar andra.

ALLA FYRA:
Trilby! Trilby! Du är min!

TRILBY:
Släpp mig! Ni sliter mig i bitar!

ALLA FYRA:
Släpp! Släpp henne! Hon är min!

TRILBY,
skriker:
Ah!...

De släppa henne, hon faller död ned. Paus. Taffy,
Sandey, Little Billig falla på knä.

GECKO:
Död!

DE TRE:

Trilby!

FRU VINARD:

Gråt inte, gossar — jag skall ta hand om
det saliga liket.

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8
Centimetres 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

TIFFEN® Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black

